

УДК 81'373.21(477.83)

DOI <https://doi.org/10.24919/2663-6042.13.2020.214378>

СТРУКТУРНО-СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ МІКРОТОПОНІМІВ МІСТА СЛОВ'ЯНСЬКА

Сегін Л. В., Коверга А. С.

Донбаський державний педагогічний університет

У статті проаналізовано структурно-словотвірні особливості мікротопонімів міста Слов'янська Донецької області. У результаті дослідження 192 назв малих географічних об'єктів виявлено однослівні, складені двослівні, багатокомпонентні конструкції та прийменникові мікротопоніми. З'ясовано, що однослівні оніми зазвичай утворено лексико-семантичним способом. У межах нього виділено мікротопоніми, що виникли внаслідок онімізації загальних назв (Кузня, Кар'єр, Хімпром) та переходу інших власних назв в мікротопоніми (Варшава, Шанхай, Бакаї). Серед назв, які постали морфологічним способом, домінують суфіксальні деривати (Целінка, Щеміловка), зрідка зафіксовано префіксальні (Закурортна) або композити (Восьмихатка, Масложир).

З-поміж складених двослівних конструкцій виокремлено три структурно-словотвірні моделі: прикметник + іменник, числівник + іменник, іменник + іменник. Установлено, що на території міста найбільш продуктивними є двочленні мікротопоніми, атрибутом у яких часто виступає прикметник: Дурне Село, Гостра Могила, Красний Міст та ін.; найменш продуктивними – мікротопоніми, розрізнявальним елементом яких слугують порядкові числівники (Перший Лиман), що містять вказівку на порядковий номер певного денота, та мікротопоніми за моделлю іменник + іменник (Вілла Марія).

Багатокомпонентні мікротопоніми репрезентовано чотирма структурними моделями: іменник + іменник + іменник (Будинок Царя Курорту), іменник + прийменник + прикметник (Магазин на Банківській, Магазин на Василівській), прийменник + іменник + іменник (Біля Годинника Кераму), іменник + прийменник + іменник (Ринок біля Пам'ятника). Простежено, що значна частина мікротопонімів – це прийменникові сполуки, які характеризують об'єкт за різними ознаками (40 одиниць). Найпродуктивнішим серед них є прийменник *на*.

Ключові слова: мікротопонім, прості, складені конструкції, прийменникові сполуки, назви-орієнтири, модель, атрибут, іменник, прикметник.

Sehin L. V., Koverha A. S. Structural and derivational features of microtoponyms of the city of Sloviansk. The author analyzes structural and derivational features of microtoponyms of the city of Sloviansk, Donetsk region. The study of 192 names of small geographical areas resulted in identifying one-word, compound two-word, multiword structures and prepositional microtoponyms. It is proved that one-word onyms are usually formed in a lexico-semantic way. Within this group we distinguish microtoponyms, which originated from onymizing of common names (Kuznia, Karier, Khimprom) and as a result of transition of other proper names into microtoponyms (Varshava, Shankhai, Bakai). The microtoponyms formed by the morphological method comprise predominantly suffix derivatives (Tselinka, Shechmylovka), occasionally prefix derivatives (Zakurortna) or compounds (Vosmykhodka, Maslozhyr).

Three structural word-formation models are distinguished among the compiled two-word constructions: adjective + noun, numeral + noun, noun + noun. It is confirmed that binomial microtoponyms, the attribute of which is expressed by an adjective, are most productive in the territory of the city: Durne Selo, Hostra Mohyla, Krasnyi Mist, etc., while the least productive are microtoponyms, the distinguishable elements of which are ordinal numbers (Persnyi Lyman), and which contain an indication of an ordinal numeral of a certain denotation, and microtoponyms of the noun + noun model (Villa Maria).

*Multiword microtoponyms are represented by four models: noun + noun + noun (Budynok Tsaria Kurortu), noun + preposition + adjective (Mahazyn na Bankivskij, Mahazyn na Vasylivskij), preposition + noun + noun (Bilia Hodynyuka Keramu), noun + preposition + noun (Rynok bila Pamiatnyka). A significant part of microtoponyms are prepositional compounds that characterize an object according to various criteria (40 units), the most productive of which is the preposition *na* (on).*

Key words: microtoponym, simple and composed constructions, prepositional compounds, landmark names, model, attribute, noun, adjective.

Постановка проблеми та обґрунтування актуальності її розгляду. Протягом тривалого часу спостерігається активне вивчення топонімії України (Д. Бучко, Ю. Карпенко, В. Лучик, Є. Отін та ін.). Ця сфера мовознавства охоплює дослідження семантики та структури назв географічних об'єктів. Деякі з них є офіційними одиницями топоніміки, які фіксують на картах і в офіційних документах та відомі широкому колу осіб. Решта назв – унікальні одиниці місцевої лексики, відомі лише серед місцевих мешканців регіону. Одними з таких онімів є назви

малих географічних об'єктів – мікротопоніми, до яких протягом останніх десятиліть помітно зростає інтерес. Проте поза увагою дослідників залишаються мікротопоніми Донеччини, Харківщини, Луганщини. Зокрема, не були об'єктом детальних наукових досліджень і сучасна мікротопонімія міста Слов'янська. Мовознавці справедливо наголошують на тому, що дослідження мікротопонімії України є нагальним і невідкладним завданням, позаяк частину мікротопонімів жителі забувають, «семантика базових основ мікротопонімів відіграє

важливу роль і становить значний інтерес для дослідження, оскільки часто розкриває такі одиниці, які з часом зникли, однак функціонують досі у складі онімів» [13, 29]. Поодинокі наукові розвідки, присвячені окремим аспектам мікротопонімії Донеччини (Є. Отін [8], Л. Сегін [12]), не дають цілісної картини семантичних і структурних особливостей назв малих географічних об'єктів. Відповідно такий стан лінгвістичного освоєння теми зумовлює її актуальність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Українські ономасти неодноразово наголошують на потребі системного дослідження мікротопонімів різних регіонів. Наразі в україністиці проаналізовано мікротопоніми Львівщини (О. Проць, Н. Сокіл [13], Н. Яніцька), Підгір'я (О. Михальчук), Західного Поділля (Н. Лісняк), басейну річки Ужа (В. Баньої), Південно-Східного Поділля (О. Заїнчовська), Покуття (Л. Білінська), Івано-Франківщини (Н. Вебер), Бережанщини та Підгаєччини (О. Лужецька) та ін.

Формулювання мети і завдань статті. Мета статті – проаналізувати структурно-словотвірну організацію мікротопонімів міста Слов'янська Донецької області. Мета вимагає виконання таких завдань:

- виділити структурні типи зібраних мікротопонімів;
- визначити способи, засоби творення простих назв;
- окреслити моделі творення складених конструкцій.

Джерельною базою для роботи послужували 192 назви малих географічних об'єктів, які зібрано в результаті опитування місцевих жителів на території м. Слов'янська.

Виклад основного матеріалу дослідження. Крім вивчення семантики твірних основ мікротопонімів, не менш важливим аспектом є дослідження їхніх структурних і словотвірних особливостей, тобто опис їхньої словотвірної будови, з'ясування засобів й способів творення, виокремлення продуктивних моделей. Це має вагоме значення, тому що «дослідження мікротопонімних структурних типів важливе не тільки для топоніміки, а й для лінгвістики загалом, оскільки кожна географічна назва утворюється за законами конкретної мови» [7, 83], в апелятивах можуть втрачатися колишні семантико-словотвірні функції окремих суфіксальних морфем, які зберігаються тільки в топонімах [4, 137]. На думку Н. Подольської, ономастичний словотвір й досі не опрацьовано на належному рівні [10]. Слід відзначити, що значний внесок в ономастичний словотвір зробили Л. Гумецька, Ю. Карпенко, І. Ковалик, В. Никонов, Н. Подольська, О. Суперанська та ін. У лінгвістичній літературі виділяють різні способи словотвору [2, 20; 14, 118; 1].

У результаті аналізу мікротопонімів варто зазначити, що переважно серед зібраних онімів виявлено назви українського літературного мовлення (*Виноградники*, *Мазаний Яр* та ін.). Водночас фіксуємо елементи розмовного мовлення (переважно під впливом російської мови), що зумовлено тривалим періодом русифікації досліджуваного регіону (*Северний*, *Кіпрічний*, *Восточний*, *Карандашка* та ін.)

Аналіз зібраного онімного матеріалу досліджуваного міста за структурою дає змогу виділити серед мікротопонімів однослівні, двослівні, багатокомпонентні найменування та приїменникові конструкції.

До класу однослівних мікротопонімів відносимо назви, що складаються лише з одної лексеми. Однолексемні мікротопоніми є продуктивними елементами топонімікону міста Слов'янська. Вони утворюються лексико-семантичним та морфологічним способами. Відповідно до способу творення виділяємо підгрупи.

Лексико-семантичний спосіб творення полягає в тому, що звукова оболонка залишається незмінною, але слово набуває нового значення і стає похідним [1, 131]. На думку Н. Сокіл, цей спосіб може бути представлений двома різновидами: онімізацією та трансонімізацією [13]. У мікротопонімній системі досліджуваного міста засвідчено власні найменування, що утворилися онімізацією апелятивів – у сингулярній і плуральній формах. Найчастіше мотиваторами мікротопонімних одиниць є непохідні основи: *Хімік* (мікрорайон), *Кузня* (район), *Базар* (ринок і територія навколо нього), *Кар'єр* (яр) та ін. Виявлено також низку власних найменувань, мотиваторами яких є загальні назви з похідними основами, утворені за допомогою різноманітних афіксальних засобів: *Пластмаска* (магазин), *Гарячка* (озеро), *Стегляшка* (кафе), *П'ятак* (ділянка землі), *Вишка* (пагорб), *Пльонка* (місце), *Посадка* (місце, територія), *Пожарка* (місце), *Соленка* (озеро) та ін. У мікротопоніміконі міста Слов'янська засвідчено також поодинокі випадки онімізації складноскорочених слів (*Совхоз* (мікрорайон), *Строймаш* (мікрорайон), *Рибхоз* (мікрорайон), *Хімпром* (мікрорайон)), а також ініціальних буквених абревіатур: *ЦНІЛ* (частина житлового масиву), *АІЗ* (зупинка), *САТУ* (зупинка, територія) та ін. До класу пропріальної лексики переходять загальні назви і в плуральній формі (*Йолочки* (кафе), *Ларьки* (місце), *Сади* (територія), *Виноградники* (місцевість)). У лінгвістичній літературі такі топоніми-плуративи також зараховують і до географічних назв, утворених афіксальним способом за допомогою спеціалізованого топонімотворчого форманта **-и** [5, 214]. Щодо таких утворень підтримуємо думку Н. Сокіл, згідно з якою «найменування у формі множини теж онімізувалися» [13, 105].

Трансонімізація – це перехід власних найменувань з однієї мікросистеми онімів в іншу [3, 281]. Є. Отін називає кілька причин трансонімізації: суміжне розміщення географічних об'єктів, яке створює умову для перенесення назви з уже найменованого на безіменний об'єкт, референтна конотація первинного власного імені, усвідомлене перенесення первинних назв на віддалені, територіально не пов'язані об'єкти [9, 16]. Серед мікротопонімікону Слов'янська досить поширеним є явище трансонімізації макротопонімів (*Монголія* (назва країни) → *Монголія* (частина приватного сектору мікрорайону Артема), ойконімів (*Варшава* (столиця Польщі) → *Варшава* (приватний сектор у центрі міста), *Шанхай* (місто) → *Шанхай* (район Слов'янська), гідронімів

(*Бакай* (річка) → *Бакай* (житловий масив, який прилягає до річки), ергонімів (*Прогрес* (назва кінотеатру) → *Прогрес* (територія, зупинка)) та ін.

На думку Є. Черняхівської, до топонімів (у нашому випадку мікротопонімів), утворених лексико-семантичним способом, слід відносити онімі співвідносні з прикметниками [15, 105]. Серед прикметникових утворень виділяємо мікротопоніми з неподільними основами (*Белий* (магазин), *Зельоний* (магазин)) та назви малих географічних об'єктів, співзвучні з афіксальними прикметниками. У морфемній структурі таких найменувань наявні суфікси **-н-**, **-ян-** **-ськ-**: *Дивний* (мікрорайон), *Мирний* (мікрорайон), *Кірпичний* (мікрорайон), *Вокзальний* (мікрорайон), *Овоцний* (магазин), *Дерев'яний* (магазин), *Циганська* (вулиця), *Малонадъожна* (зупинка) та ін. Невелика кількість мікротопонімів походить від дієприкметників із суфіксами **-н-**, **-л-**: *Очисні* (територія), *Горелий* (магазин), *Протухлий* (магазин).

У межах морфологічних утворень виділяємо суфіксальні, префіксальні-суфіксальні та композитні мікротопоніми. На думку Н. Сокол, мотиваторами суфіксальних моделей творення здебільшого виступають антропоніми [13], але серед зафіксованих нами назв наявні також похідні від апелютивів. З-поміж суфіксальних мікротопонімів виявлено іменникові з малопродуктивним формантом **-к-** (*Карандашка*, *Целінка*, *Молодьожка*, *Чанаєвка* (мікрорайони міста)), проте найбільшу активність виявляє суфікс **-івк-** (**-овк-**): *Шнурковка*, *Колонтаївка*, *Селезнівка*, *Голубовка*, *Прокопівка*, *Проскуряківка*, *Собачовка*, *Щемилівка* та ін. Це засвідчують також дослідники української мікротопонімії інших регіонів України (Н. Лісняк, Т. Поляруш та ін.).

На території міста Слов'янська префіксальні утворення не є поширеними, оскільки лексичну роль префіксів переважно можуть виконувати прийменники. Однак серед досліджуваного матеріалу виявлено 2 назви, що утворені за допомогою префікса **за-**, який вказує на розташування об'єкта поза іншим (*Закурортна*, *Загробний*).

Зафіксовано поодинокі деривати, утворені об'єднанням в одне ціле кількох слів або основ. Дослідники констатують, що в мікротопонімії композитні назви також належать до малопоширених. Наші спостереження підтверджують цю думку. Серед зібраних онімів виявлено небагато таких мікротопонімних одиниць (*Салотопка*, *Восьмихатка*, *Восьмиквартирка*, *Масложир*, *Ситрозавод* тощо).

На території досліджуваного міста простежено чималу кількість двослівних мікротопонімів, що становить 24 % від усіх зафіксованих назв. До цього класу ми відносимо назви, утворені з двох та більше повноцінних мовних одиниць. Т. Поляруш стверджує, що складені варіанти назв уживаються в усіх класах топоніміки, однак найбільш властиві мікротопонімії [11, 138]. Виникнення таких мікротопонімів мовознавці пояснюють тим, що в деяких випадках однослівні назви не можуть сповна характеризувати об'єкт, тому складені сполуки вживаються населенням майже з такою ж частотою, як і прості. У межах цієї групи виділяємо такі моделі творення: «прикметник + іменник», «числівник + іменник», «іменник + іменник».

Однією з найпоширеніших моделей є «прикметник + іменник», яка охоплює 68% назв. Це зумовлено тим, що зазвичай прикметники відображають зовнішні ознаки об'єкта. Це полегшує їх ідентифікацію у випадку використання неофіційних назв такого типу. В утворенні мікротопонімних одиниць цієї моделі беруть участь прикметники різних типів, з урахуванням чого в межах цієї моделі виокремлюємо такі підгрупи: іменник + якісний прикметник (*Дурне Село*, *Гостра Могила*, *Красний Міст*, *Старе Селище*, *Верхній Квадрат*, *Центральна Церква*, *Стара Баня* та ін.), іменник + відносний прикметник (*Безсоромна Яма* (озеро), *Смольне Кладбище*), іменник + присвійний прикметник (*Єврейське Кладбище*, *Керамові Будинки* (житловий масив), *Новосодовська Площадка* (територія), *Харьковські Ряди* (місце), *Шнурковська Больниця* та ін.); іменник + дієприкметник (*Мазаний Яр* (цвинтар)). Як бачимо, у мікротопонімах прикметник указує на колір, форму, давність побутування, місце розташування, належність тощо.

Атрибутом складених назв також можуть виступати числівники, які вказують на порядковий номер мікрооб'єкта. Виявлено шість таких найменувань (*Перший Лиман*, *Другий Лиман*, *Автобан 22* (місце), *Перший Міст*, *Другий Міст* та ін.). На думку дослідників, числівники використовують у мікротопонімних конструктах для нумерування чи розрізнення кількох схожих об'єктів.

Значно рідше в ролі залежного слова може виступати також й іменник. У структурах такої моделі наявні іменники, які виражають додаткову ознаку мікрореалії або вказують на особу, якій належав чи на честь якої був названий об'єкт (*Вілла Марія* (будівля та територія), *Хутір Іванівка* (мікрорайон), *Башня Смерті* (будинки) та ін.).

Окрему групу становлять багатокomпонентні мікротопоніми, серед яких виділяємо трикомпонентні. Назви такого типу не є досить поширеними у досліджуваному місті, що вмотивовано прагненням населення до спрощення повсякденного мовлення. Серед трикомпонентних мікротопонімів поширено чотири моделі творення: іменник + іменник + іменник (*Будинок Царя Курорту*), іменник + прийменник + прикметник (*Магазин на Банківській*, *Магазин на Василівській*), прийменник + іменник + іменник (*Біля Годинника Кераму*), іменник + прийменник + іменник (*Ринок біля Пам'ятника*).

На території міста Слов'янська виявлено назви, що становлять 40 прийменникових конструкцій, які в науковій літературі кваліфікують як назви-орієнтири. Прийменникові конструкції – це утворення, що складаються із прийменника і загальної (власної) назви. Найбільш продуктивними є утворення з прийменниками **в** (**у**), **на**, **біля**, **за**.

Прийменник **в** (**у**) у таких конструкціях містить вказівку на те, що означувана реалія розміщена на території або в межах просторового охоплення об'єкта-орієнтира: *У Стегляшке*, *У Проскуряківці*, *У Мандричино*, *В Іваха* (магазин), *У Жорика* (магазин). Утворення із цим прийменником будуються за такою моделлю: прийменник **в** (**у**) + загальна (власна) назва в місцевому від-

мінку однини. В утвореннях з прийменником **на** останній указує на те, що «номінований об'єкт розміщений на відомій території, тобто детермінує місцевість, на якій чи поблизу якої розташований означуваний об'єкт» [10, 50] (*На Черевківці, На Монголії, На Артема, На Дивному, На Хіміку, На Бакаю, На Діонісі, На Кузні, На Варишаві та ін.*). Поодинокі конструкції зафіксовано з прийменником **біля**, який характеризує розташування території біля іншого об'єкта (*Біля Пластмаски, Біля Загробного, Біля Самольота, Біля Рибака та ін.*) та з прийменником **за**, який у мікротопонімах вказує, що «означуваний об'єкт знаходиться за іншим примітним об'єктом стосовно номінатора» [6, 177]: *За путями, За Кладбищем.*

Висновки та перспективи подальших досліджень у цьому напрямі. Отже, назви мікрооб'єктів обстежуваного регіону становлять два основні структурні типи, а саме: найменування однослівні та складені. Назви, утворені лексико-семантичним способом, охоплюють 67 % простих мікротопонімних утворень. Мікротопоніми, які постали морфологічним способом, становлять переважно суфіксальні деривати. Серед складених найменувань найчисельнішими є двослівні мікротопоніми, у межах яких найпродуктивнішою моделлю є «прикметник + іменник». З-поміж прийменникових конструкцій найпоширенішими є утворення з прийменником **на**. У перспективі вбачаємо необхідність дослідження семантики і структури інших населених пунктів Донеччини.

ЛІТЕРАТУРА

1. Горпинич В. О. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія : навч. посіб. для студ. філол. спец. вищ. закл. освіти. Київ : Вища школа, 1999. 206 с.
2. Карпенко Ю. А. Свойства и источники микропонимии. *Микропонимия* / отв. ред. О. С. Ахманова. Москва : Изд-во Моск. ун-та, 1967. С. 15–22.
3. Ковалик І. І. Про ономагізацію, трансономагізацію і деномагізацію. *Питання українського і слов'янського мовознавства. Вибрані праці* / упоряд. З. Терлак. Львів; Івано-Франківськ, 2008. Ч. 2. С. 280–282.
4. Ковалик І. І. Словотворча будова української топоніміки (назви населених пунктів із суфіксом **-иц-я, -ниц-я**). *Питання українського мовознавства*. Львів : Вид-во Львівського ун-ту, 1960. Кн. 4.
5. Лисенко А. Первинні ойконіми Полтавської області. *Лінгвістичні студії*. 2009. Вип. 18. С. 212–216.
6. Лужецька О. Б. Прийменникові деривати у мікротопонімії Південно-Західного Опілля. *Актуальні проблеми філології та перекладознавства* : зб. наук. праць. Хмельницький : ХмЦНУ, 2013. Вип. 6. С. 175–182.
7. Осінчук Ю. Структурні типи мікротопонімів Радехівщини (однослівні назви). *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. Львів : Львів. нац. ун-т ім. І. Франка, 2017. Вип. 64. Ч. II. С. 82–90.
8. Отін Е. С. Происхождение географических названий Донбасса. Донецк : Юго-Восток, 2014. 199 с.
9. Отін Е. С. Що таке топоніміка (вступна лекція до спецкурсу з лінгвістичного краєзнавства)? *Структура і функції ономастичних одиниць* : зб. наук. праць / В. Д. Познанська (наук. ред.). Донецьк : ДонДУ, 1992. С. 4–23.
10. Подольская Н. В. Типовые восточнославянские топоосновы: словообразовательный анализ. Москва : Наука, 1983. 160 с.
11. Поляруш Т. Структура і функціонування складених назв у різних класах топонімів. *Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету*. Серія : Мовознавство. Тернопіль : ТДПУ, 2003. Вип. 1. С. 138–142.
12. Сегін Л., Рухленко Є. Мікротопоніми антропогенного походження селищ Щербинівка і Петрівка міста Торцяка Донецької області. *Вісник Львівського університету*. Серія філологічна. Львів : Львів. нац. ун-т ім. І. Франка, 2017. Вип. 64. Ч. II. С. 110–118.
13. Сокіл Н. В. Мікротопонімія Сколівщини : монографія. Львів : Афіша, 2008. 205 с.
14. Суперанская А. В. Что такое топонимика? Москва : Наука, 1985. 176 с.
15. Черняхівська С. М. Питання словотвірної структури топонімічних назв на Львівщині. *Питання топоніміки та ономастики*. Київ, 1962.

REFERENCES

1. Horpynych, V. O. (1999). Suchasna ukrainska literaturna mova. Morfemika. Slovotvir. Morfonolohiia [Modern Ukrainian literary language. Morphemics. Word formation. Morphology] : navch. posib. dlia stud. filol. spets. vyshch. zakl. osvity. Kyiv: Vyshcha shkola [in Ukrainian].
2. Karpenko, Yu. A. (1967). Svoystva i istochniki mikrotoponimii [The properties and sources of microtoponymy]. *Mikrotoponimiya* / отв. red. O. S. Akhmanova. Moskva: Izd-vo Mosk. un-ta, 15–22 [in Russian].
3. Kovalyk, I. I. (2008). Pro onomatyzatsiiu, transonomatyzatsiiu i denomatyzatsiiu [On onomatization, transonomatization and denomatization]. *Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva. Vybrani pratsi / uporiad. Z. Terlak. Lviv; Ivano-Frankivsk*, 2, 280–282 [in Ukrainian].
4. Kovalyk, I. I. (1960). Slovotvorcha budova ukrainskoi toponimiky (nazvy naselenykh punktiv iz sufiksom **-yts-ya, -nyts-ya**) [Word-forming structure of Ukrainian toponymy (names of settlements with the suffix **-its-ya, -nits-ya**)]. *Pytannia ukrainskoho movoznavstva*. Lviv: Vyd-vo Lvivskoho un-tu, Kn. 4 [in Ukrainian].
5. Lysenko, A. (2009). Pervynni oikonimy Poltavskoi oblasti [Primary oikononyms of Poltava region]. *Linhvistychni studii*, 18, 212–216 [in Ukrainian].
6. Luzhetska, O. B. (2013). Pryimennykovi deryvaty u mikrotoponimii Pivdenno-Zakhidnoho Opillia [Prepositional derivatives in the microtoponymy of South-Western Opillia]. *Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva* : zbirnyk naukovykh prats. Khmelnytskyi: KhmTsNU, 6, 175–182 [in Ukrainian].

7. Osinchuk, Yu. (2017). Strukturni typy mikrotoponimiv Radekhiivshchyny (odnoslivni nazvy) [Structural types of microtoponyms of Radekhiiv region (one-word names)]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriiia filolohichna*. Lviv: Lviv. nats. un-t im. I. Franka, 64, II, 82–90 [in Ukrainian].
8. Otin, E. S. (2014). Proiskhozhdenie geograficheskikh nazvanij Donbassa [The origin of the geographical names of Donbas]. Doneczk: Yugo-Vostok [in Russian].
9. Otin, Ye. S. (1992). Shcho take toponimika (vstupna leksiia do spetskursu z linhvistychnoho kraieznavstva)? [What is toponymy (introductory lecture to a special course in linguistic regional ethnography)]. *Struktura i funktsii onomastychnykh odynyts* : zb. nauk. pr. / V. D. Poznanska (nauk. red.). Donetsk: DonDU, 4–23 [in Ukrainian].
10. Podolskaya, N. V. (1983). Tipovyye vostochnoslavianskie topoosnovy: slovoobrazovatelnyi analiz [Typical East Slavic topostems: word-formation analysis]. Moskva: Nauka [in Russian].
11. Poliarush, T. (2003). Struktura i funktsionuvannia skladyenykh nazv u riznykh klasakh toponimiv [The structure and functioning of compound names in different classes of toponyms]. *Naukovi zapysky Ternopilskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Seriiia : Movoznavstvo*. Ternopil: TDPU, 1, 138–142 [in Ukrainian].
12. Sehin, L., Rukhlenko, Ye. (2017). Mikrotoponimy antropohennoho pokhodzhennia selyshch Shcherbynivka i Petrivka mista Toretska Donetskoi oblasti [Microtoponyms of anthropogenic origin of Shcherbynivka and Petrovka settlements of the city Toretsk of Donetsk region]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriiia filolohichna*. Lviv: Lviv. nats. un-t im. I. Franka, 64, II, 110–118 [in Ukrainian].
13. Sokil, N. V. (2007). Mikrotoponimiiia Skolivshchyny [Microtoponymy of Skole region] : monohrafiia. Lviv: Afisha [in Ukrainian].
14. Superanskaya, A. V. (1985). Chto takoe toponimika? [What is toponymy?]. Moskva [in Russian].
15. Cherniakhivska, Ye. M. (1962). Pytannia slovotvorchoi struktury toponimichnykh nazv na Lvivshchyni [Questions of word-formation structure of toponymic names in Lviv region]. *Pytannia toponimiky ta onomastyky*. Kyiv [in Ukrainian].